

ნარპვევი, როგორც
ლიტერატურული ჟანრი

უალვა ალეაზიანი

ცოდნილია, რომ ნარკვევის შესახებ არსებობდა ორი უკიდურესი შეხედულება. ურთის მჩრივი: ნარკვევს უცემროდენ როგორც დაბალი ხარისხის ლიტერატურას, მცირე უნრს, რომელ-საც არავითარი ადგილი არა აქვს მხატვრულ ლიტერატურის „ოლიმპზე“ და ამ კიცებდენ, რომ ნარკვევი ხელოვნება არ არის, არამედ უბრალო საგანგოთ ხელოსნობა; მეორე მხრივ ნარკვევს აუთვნებდნენ მეტად დიდ როლს, მას აძლევდნენ უპირატესობას საბჭოთა ლიტერატურაში, მეტიც: ნარკვევს მხატვრულ ლიტერატურის მაგივრობას აკისრებდნენ. მაშინდელი „ლეფელები“ სერგიე ტრეტია კოგის სახით ამბობდნენ, რომ „საჭირო არ არის ტოლსტოების მოცდა, რადგან ჩვენ გვასწი ჩვენი ეკოსი—განე-თოო“. საბჭოთა ლიტერატურამ თავის განვითარებაში უარყო როგორც პირველი, სუ მეორე შეხედულება ნარკვევის შესახებ.

ნარკვევი ისეთივე „უფლების“—დოტერატუ-
რული უარია, როგორც მოთხოვთ, ნოველა ან
რომანი. ცხადია, ნარკვევი ვერ განდევნის ლი-
ტერატურიდან სხვა უანრებს, ვერ გაცემებს მათ
მაგიერობას, მაგრამ ეს არ არის საჭირო, რად-
გან ნარკვევს აქვს თავისი დამოუკიდებელი და
სპეციფიკური ლიტერატურული მნიშვნელობა.
ზოგს ჰგონია, რომ ნარკვევი უნდა იძლეოდეს
მხოლოდ უბრალო ინტორმაციას ამა თუ იმ ამ-
შენებლობის აბიექტების შესახებ. არაა სწორი:
ნარკვევი უბრალო საგანეოო რეპორტაჟი არ
არის, სადაც მხოლოდ ფაქტების აღნუსხვა ხდება,
საქმე სწორედ იმაშია, რომნარკვევი შემოქმედება
და, როგორც ასეთი, მოთხოვთ მისი დამწერისა-
გან შემოქმედებითს მუშაობას. საჭიროა, რომ
ნარკვევის დამწერი ფაქტების ტყვეობაში კი
არ იმყოფებოდეს, არამედ აჩევდეს მთავარ
ფაქტს მეორეხარისხოვან ფაქტისაგან და დაინა-
ხოს ფაქტი არა განყვენებულად, არამედ საზოგა-
დოებრივ ურთიერთობაში. ამიტომ არ კარა
უბრალო ფაქტორზე, რადგან ამხ. ლენინის

ბ ა ლ ა ღ ა ს ი მ ა ნ ე ჩ ი ძ ა ნ ი ს ა

შემოდგომით, ლაქაშ შორის, ცა დაექცებს მიწის მნათობას.
და ცივ მოკარის ნიამორი ფართოდ გახსნის პალიასტომს.
ტბის ტალღებზე მოქმერის ტივი მოქანაბას როგორც ბრძენი.
ტალღ ურტყამს მას ოვაზით, აჩერებენ მესაჭენი.
ტივი მოდის და ჟყულდეტით
შეკრული აქვს მოხებს ღლია.
დგას ზედ გახუ უკუნეოთი
და ვაჟაცი დაღლილია.
ჯერ შორის არის გარიცრაუ,
ჯერ შორის არის უოთის მიწა.
გახუს ახლავს სარდი ვაჟი
და ხოგრატი სარდის ბიძა.
სარდი, ხოგრატ ცას შესცერენ,
მოვარე არნებს შავ შვაირებს.
ლაქაშებში ნელი ცეცხლი
იუეთქებს და მიშრიალებს.
მოსდებია დაბლობს იბი,
ზედ წანწარებს მოვარის შხეფი,
კამეჩივით თვლებს ჭაობა,
და იღვიძებს ძალის უფლით.
შორის კი კინკა გლეხის ჟოშებ,
ჩაუქროლებს ციჩორის ჩქარა.
საუკუნე აშებს ურემს
ჭრიალებს და გავს მუქარას.
მისრიალებს ტივიც ნელა,
თითქო წყალის სურნელს იკვლე
აუტუდება ჰაერის ხველა
და ტყის შიგნით შეიკილებს.
სარდი იტყვის: შეხე გახუ,
ზარშანდელი ისლი იწვის:
შეერთება უნდა ნახო
ზეცისა და დედამიწის.—
მახსოვეს ერთხელ მოვარის ამბორ
დაერდება ღრუბლის ტახტი.
ჯერ ჭაბუკი—გახუ ამბობს —
სანადირო ბატას ვახლდა.
ლაქაშებს და შვაირთა ტეს
ზემოდ ელგა ვარსკვლავთ კრება;
გარს ჭინკები შემიგვერტყენ

კექსი მარავი

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକାଶନ

ଏହି ଦାଶକୁଣ୍ଡରେବା ଏକାଶରେ, ଏକାଶପରିରେ
ଯେତେବେଳେ ନୀତିବ୍ୟାଜିତ କେତେବ୍ୟାଜିତ,
ନୀତିବ୍ୟାଜିତ, ଗାପିଲେବୋଇ, ଏହି କଷ୍ଟ କାହାରୁ
ଏବାଲ ଶେରୁଗାସ ଲା ଉପରିନାମରୁଥିବା!

ଓওଲେବାଦିରା ଧରୁ ଏବଂ ମିଳାନୀ,
ଶ୍ରେଣିତାକ୍ଷେପିରୁ ବସେ ଗାଇନା,
ମନୋଲୁଙ୍ଗ ଉତ୍ସମ୍ମାନ କେବୁନାହିଁ ଯିବା
ରାମ ପ୍ରେଷଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ଓତ୍ତାଲେବାଦିରା!

ମେନ୍‌ଟାର୍କ ଦୀର୍ଘମୁଦ୍ରାବିଳୀ ମିଳିଲାଗର୍ବେଳୀ, ମିଳାଇଲୋ,
କ୍ଷେତ୍ର ବିନ୍ଦୁକୁ ପାଇଁ ମିଶ୍ରିତିଲାବା ମେତ୍ରୁପାଇଁ,
ଏହି ମନ୍ଦିରାବଳମା ରା ମନ୍ଦିରାବଳମା
ବିନ୍ଦୁରୀଲୋ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁଲାଲୀଙ୍କ ମେତ୍ରୀ?

მაინც მომავლის დღებებს ვუზიმი
და ის მავრწერებს დარღებას, გოდებას,
რომ ჩემი ლექსის ჭრა-ჭრილი
კიდევ მრავალჯერ განვეორდება,

Digitized by srujanika@gmail.com

ქონით საცე ინდის სურბა.
რიონს დავტრავთ ტბასთან იმში...
ვერ დაგვისილოს მტრის ფურქა.
ტან გაფურქევნილ ხეებს ჭითის
და ოურნიჯის ბურქებს გაშლილს
გაუცინებს როგორც ბედი,
პატარძალი ქორცა ვაშლი.
ჯანს, სიმრთელეს ამის შემდეგ
მზე გადასცემს ჭაობის ხალხს.
და ვანაბრნევს ზღვის კიდემზე,
თურინჯეს, ნარინჯეს და ფორთხოხალს.
უკვე მცირა, მითროის ურჩდი —
წამოისცრის განუ ფიქრებს —
მგონი კინკას გავახსენდი
და სხეულში ღონქს იკრებს.
ვერ ვიმღერებ მე თავიდან
არ იქნება ისლი მეტი?
მოვარე ტივზე გადავიდა
ტყეში შედის მოვარის სვეტი.
შემიბრუნეოთ ტივი სწრაფად,
მსურს დავხედო კიდევ ჭაობს —
ტივი მიჰქრის, ტალღებს კაუაც
და ხანძრისეკნ მიენაობს.
ხანძარი კი ცეცხლის ენებს
აშრიალებს დაინჯებით,
აფართხალლენ და მიურენენ
კვათარნი და წყარისინჯები.
შეცივდება განუს უცებ,
შეაურეოლებს როგორც წყალი,
კაცს ერდვევა მიწის ფუძე,
იტანს ურულა და კანკალი.
წელმოხრილი მოვარის შექვე
ძირს იხრება ლანდთან ერთად.
და ჭაობი შლილი უგზოთ
გაიელვებს თვალში თეთრად.
სოვრატს სახე უკრთის მუქი,
განუ ირტყამს მეტრდში თათებს,
გამბედავი ხანძრის შუქი
ტბას და ტივსაც დაქათქაობებს.
ვინ მოლუნავს მხოლოდ ყმაწვილს,
მკერდით იქერს მოვარის იებს:
„არ იქნება ცეცხლი აწი,

କୁଣ୍ଡଳାଙ୍ଗବାନି ଦା ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ,
କାମତୁଲା ଦା ପାତାରପିନୀ।
ମଧ୍ୟାମ୍ବ କୁମରହେବ ଲୁହରଜୀ କୋରତ୍ରୀ,
ଶ୍ରୀତା ଶ୍ରୀରବ୍ଦ ମଥୁରାଲ୍ଲା।
ଖୃତ୍ତବ୍ରାତା ଶ୍ରୀରାଧା ଦା ଯୁଗମାନଜୀ,
ପାନବିଦ୍ୟତ କୋଷାଳାଲ୍ଲା।
ଶ୍ରୀଶିଳେ ହିରବା ପାତ୍ର ଗାତରବନବେ
ପାତମିକୁର୍ବାଦୀର୍ବ ତୟକୀଳ ଶ୍ରୀରା,
ଗାନ୍ଧୀମୁଖ ରୂପ ତ୍ରୈତା ପାତ୍ର ଗାତରବନବେ
ତୟମିତ ଶ୍ରୀରୂପାଦ ଅର୍ଦ୍ଧ ମଜ୍ଜେରା।
ସାରତ୍ତ ପରିପ୍ରେସ୍ ମେ କୋ ମଜ୍ଜେରା
ଫୋନ୍ ଶିଳ୍ପିନିଟ ରୂପ ଗାନ୍ଧୀମା।
ମେଶମିଳ ପ୍ରାଚ୍ୟବୀଳ ଶ୍ରୀତାମା ଶ୍ରୀରା
ଶ୍ରୀରନ୍ଧୀଲ୍ ଦାଲ୍ଵରିଲ୍ ଆକାତ୍ରୀ।
ଶ୍ରୀରନ୍ଧ ଗାନ୍ଧୀଲ୍ ଅଥ ବନ୍ଦିଦାନ,
ଶ୍ରୀରମିତ ଗାଲିଲ୍ ଶରୀରମିଳ ଜ୍ଵାରୀ,
ଦା ଲ୍ଲାଙ୍କଶିତ ପାନବିଦ୍ୟତ
ମିତିଲ୍ ଶ୍ରୀରାତ ଦା ଶାନ୍ଦାରିନିଟ。
ଶ୍ରୀଗୁରୀର ପିତାକୁ ମିତିଲ୍ ଶ୍ରୀରା:
ଶ୍ରୀରାତ ଜ୍ଵାରା ପିନ୍ଦାକୁ ପ୍ରାତି?
ଗାନ୍ଧୀ ମେତାଲ୍ଲାନ ଦାକ୍ଷେ ତୟକ୍ତିର୍ବେଦ
ପ୍ରବୀଳ ମାର୍କାବୀଳ, ଶ୍ରୀମିତିପ୍ରେସ୍
ଦାପୁରିନାନବିଲାଲ ଶାରତ୍ତ ଶାଶ୍ଵତ,
ଶ୍ରୀପାତ୍ରବ୍ରାତ ଶ୍ରୀମିତିର୍ବେଦ
ପିନ୍ଦାଲ୍ଲାକୁବେଳ ଶ୍ରୀମିତିର୍ବେଦ
ବିନାଶ, ଶ୍ରୀମିତିର୍ବେଦ
ଶାରତ୍ତ ଶାଶ୍ଵତ ଶାଲୀ,
ଶ୍ରୀରାତ ତୟକ୍ତିନିଜାର ଦା ନାରିନିଜା,
ଦା ଗାନ୍ଧୀ ଏକମେହେ ମେଶପ୍ରୀ ମିତାବୀ。
ଦିନ ଦାଲ୍ଲାନବେଶ ମିତାବୀ ଶିଳ୍ପିନି
ଗାତରବନଜୀର୍ବେଦ ଶ୍ରୀପ୍ରୀତ ଶାଲୀ,
ଜ୍ଵାର ତୟକ୍ତିନିଜାର ଦା ନାରିନିଜା,
ଦାମନିକ ତ୍ରୁପ୍ତ ଦା ଯୁଗମାନାଲ୍ଲା
ଶାମତରିଲ ଶିଲ୍ପି, ଅନିନ୍ଦୀ କମିଶୀ,

A black and white illustration depicting a group of approximately ten people gathered on a rocky, uneven shoreline. In the center-left, a small wooden boat is beached, with several individuals standing near it. One person appears to be working on or inspecting the boat. To the right, more people are standing on the rocks, some looking towards the water. The background shows a vast, cloudy sky above a flat horizon line.

ერუვის სარდი მოხუცს შევძით.
 წინ აქროლებს თიკს ცხოვრება.
 დგას მეტივე ნაციები
 და ჭაობებს ეთხოვება.
 სარდი, სოგრატ ტას დასცემერე
 ტა კი არჩევს ბერე შეარჩეს.
 ლაქაშებში თეთრი ციცხლი
 იზრდება და მიშრიალებს.

ს ა კ რ ი უ რ ს ო მ ა ს ა ლ ა

უკანასკნელი ბარტიზანები სურმილდაშის კლდეებთან დამარცხდენ და ტყის სილმეს შეფარეს თავი.

უხესი ჭრილობისგან შეშუხებულმა, მეთაურმა ბონდო ბასკაიაშ ურჩია მხანაგებს დროებით ჩრდილოეთში გადასულიყნენ, და რაც შეიძლება ჩქარა, სანამ წითელ პარტიზანებზე მონაცირე დაქირავებული სახალხო გვარდიის ბატალიონები მათ გზას არ გადაუკრიდენ. პარტიზანები უარობდენ წინამდლოლის მიტოვების, მაგრამ ბოლოს დათანმდევ. ბასკაიასთან დარჩენილმა სამამა პარტიზანები გამოსხებნა გამოქვაბული და ჩაიტია იქ დაწრილი. ერთადერთი, როთაც შესძლეს მისი ტანკების შემსუბუქება, ის იყო, რომ პერანგის ნახევით ჭრილობა შეუხევეს და საჭრლად ნაბეჭდი დაუფინეს.

რამდენიმე ცივი ღამე ამ გამოქვაბულში გაატარეს. ტყეში იპოვეს ველური ვაშლი და ნიგოზი, მაგრამ დაუმწიფარი ხილით შიშილი ვერ მოიკლეს. ლამით, როცა მყინვარებიდან მოქერილი სუსტი და გამოქვაბულის ნოტიო აუტინელი ხდებოდა, მეტებით ერთმანეთში მიეკრიბდენ და მით გათბობას ცდილობდენ.

პაცუალი ხდება მეტების წმების, მავრამ იცოდა მათი უსაზღვრო ერთგულება, და ვერ ბედავდა ეთქვა მისი დატოვება...

მეთაური ცდილობდა თავის შემიგრძებას, ირწმუნებოდა, რომ კარგად გრძნობს თავს, მაგრამ ტკივილი ხშირად დაუტლეველი იყო და უნდა რად კვერცხს ას იწვევდა. ერთხელ, გამწარებულმა ზედმეტად, მოიხმო ამხანაგი, დაუსახელა სოფელი და დაარიგა, როგორ მისულყო იქმით, განუკურნავს და მოურჩენა.

— აღმოსავლეთის მხრით განმარტოებულ კუჭიან სახლს დაინახავ. იკითხავ გიერგილს და ჩემი გასაჭირი უამბე. ცვლაფერში შეგიძლია დაენდო. ის ჩერი კაცია...

პარტიზანი გათენებისას გზას გაუდგა. მზის ჩასვლისას კი მასთან ერთად გიერგილიც მოვიდა. თან მოიტანეს ქერის ჰურები და თაფლი.

საჭმელმა და ხალისიანმა სეანმა გაამნენება გამოქვაბულის დამშეული ხიზები.

— როგორც გიორგი, ისე მოიქცი, — უჩჩია გიერგილმა ბასკაიას. — ჩემთან წამოხვალ. თავს შეფარებ, სანამ მორჩებოდე. უხეს ამხანაგებს კი სანდო კაცი ისე თავში გადაიყვანს. იქიდან კავკავი ახლოა.

მთაში და ბილიკებზე გამოცდილმა სეანმა ორ ტოტზე ნაბადი გააკრა, დააწვინა ზედ ბასკაია და მთვარისამოსვლისას გზას გაუდგენ. დაჭრილი რიგორიგობით მიჰქონდათ. მერთალ სინათლეზე ბილიკს ძრივს არჩევდენ. საჭირო იყო დადი სიფრთხილე, რომ ნაპრალში არ გადაჩენილიყვნენ.

ჯერ ისე ბრელოდა, როცა მაჩუბს მიაღწიეს. დაჭრილი სახლში შეიტანეს. გიერგილმა პარტიზანები პურით და თხის ცველით მოამარია, გამყრლად მისულ თავისი უმცროსი ძმის ჯატური და კარგი გაისურა.

— მარჯვე ბიჭია. ბევრგან ნათრევია. მთაში ცველა გზა და ბილიკი იცის. თვალდაუჭული გაუძღვება. იმედი გერდე, არაფერი გაუჭირდებათ! — ამშვედებდა გიერგილი ბასკაიას.

იხელთებდა თუ არა დროს, მანიც ადიოდა გასკაიასთან. ერთხანს მდუმარედ უჯდა გვერდით, შემდეგ კი კარაბინს აიღებდა. გახარებული ბავშვივით უბრტყინვადა მაშინ თვალები. თოფს ხელში ათაბაშებდა, ხარბად დასკერდოდა ლამაზ კონდახს და უალერსებდა.

ბასკაია გრძნობდა, როგორ თრთოდა ახალგაზრდა სვანი. იცოდა მთიელების სიყვარული იარაღისადმი, გაგონილი ჯეონდა, რომ მოწონებულ იარაღის ხელში ჩასგდებად პატრონს სასიკვდილოდაც იმეტებდენ, მაგრამ ესცე იცოდა — სტუმართმოყვარეობის გრძნობა უფრო ძლიერი ჯეონდათ და მა ადათის ლალატს ყველა ძრიერ დანაშაულად სთვლიდა. გარდა ამისა საესებით ენდობოდა გიერგილს და საფუძველი არ ჯეონდა მის რჯახზე ეჭვი მიეტია.

ბასკაია უკველადები ეს გაითვალისწინა, მაგრამ მანიც არ მოსწონდა ჯატურს გადამტებული უკვიცრებით მიაბიჯებდა. სტკილდა მოძრაობით გაღიზიანებული ჭრილობა და სიარულს უშლიდა. მიღიოდენ ნელა. დიდხანს. გვერდ აუარეს სოფელს და ბილიკს დადგენ. ბილიკი კლის პირად მიიკლაკნებოდა.

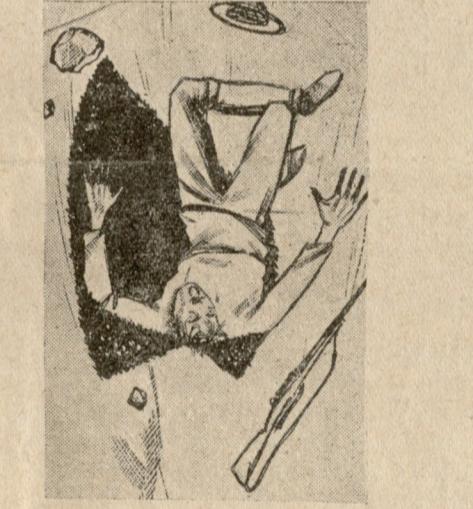
— გატყობ, ნაბადის თრევა გიჭირს და თოფიც გამძიმებს — უთხრა ჯატუმ — აქ კიდევ ვიწრო და საშიში ჩასა კლელია. ნაბადი და კარაბინი ჩამორთვა. ცალხელში დაკავებით ჩამორთვა. ცალხელში და კავებით ჩამორთვა. ცალხელში და კავებით გადამტებული უკვიცრებით მიეციდებით ადგილის, სიიდანც დაქანები იწყებოდა.

— წადი, ნუ გეშინია! მიაძახა ჯატუმ, როცა ბასკაია უნდებურად შეჩერდა ნაპრალთან, — მე დამენდე...

მაგრამ, გადადგა თუ არა ბასკაია კლდის წევრილან ნაბიჯი, ჯატუმ უეპრად ხელი უშება. ბასკაიას ხელი, გამოშვერილი საშელვა, პარტიზანი შერჩი უშება. თავი ველარ შეიმაგრა, ტანხა გადასძლია, შევამა ლანდმა წუთით გადაიქროლა უფსკულშე და გაერა.

ჯატუმ ამის შემდეგ კოშეში აღარ შესულა, თუმცა მრავალჯერ მიუწევდა სული კიდევ ერთხელ ხელში აეღო თოფი.

ბასკაიას ექცედენ. რაზმებად დანაშილებული რესპუბლიკის დაქირავებული გვარდიელი დათარეშმობდნენ სოფლებში და ხან მუქარით მიერთვით ჩემი გადამტებული და ტოლობდნენ გაეგოთ, სად იმალებოდა პარტიზანთა შეთაური.

ჯატუმ ამის შემდეგ კოშეში აღარ შესულა, თუმცა მრავალჯერ მიუწევდა სული კიდევ ერთხელ ხელში აეღო თოფი.

— სად ხართ, რად დაიგვიანეთ? ჯატუმ ხმას არ იღებდა.

— ბასკაია სადაა?

— ჯატუმ უძრავად იდგა.

— სადა ბასკაია? რატომ ხარ პარტიზანების ხმაში შიში გაისმა.

როცა არც ახლა მიიღო პასუხი, მივარდა მას და უცბად მის ხელში კარაბინი დანახა.

— ეს თოფი შენ რად გაქვს?

— ჯატუმ ისევ დაუმდა.

— დამუჯდი, თუ? თქვი! — ლონიკრად შეარყია გიერგილმა.

ჯატუმ ძლიერ საბაზო მის მღელვარებას და გრძნობდა, რომ შეხიზული დიდხანს ველარ დარჩებოდა მათან.

ერთ დღეს, როცა სათიბიდან ჩვეულებულ სხეულს მოასვერებდა, ბასკაიასთან ადიოდა. გადამტებული მორიცებით, რომლითაც ჩვეულებრივად ექცევიან მთიულნი სტუმრებს, მით უფრის კი მათან შეხიზულს და მათზე დანდობილს, გვერდით დაუჯდებოდა და საუბარით ართობდა.

მეორე დღის მინი გიერგილი მთელი დღეობით სათიბში მუშაობდა. საღამოს, შინ დაბრუნებისას, სანამ დაღალულ სხეულს მოასვერებდა, ბასკაიასთან ადიოდა. გადამტებული მორიცებით, რომლითაც ჩვეულებრივად ექცევიან მთიულნი სტუმრებს, მით უფრის კი მათან შეხიზულს და მათზე დანდობილს, გვერდით დაუჯდებოდა და საუბარით ართობდა.

— ფრთხილად იყავით, არაფერი დაგდეთ! — ეტნებოდა შინაურს კოშიდან ჩამოსულ გიერგილი, — თუ თქვენი მიზეზით მას რაიმე ევნო, ცოცხალი ვერ გადამირჩებით!

დაიმტებული, რომ მასთან შეერებული არაფერი გაუჭირდებოდა, გიერგილი მინიც ვერ იყო გულმარებრივად ექცევიან მთიულნი სტუმრებს, მით უფრის კი მათან შეხიზულს და მათზე დანდობილს, გვერდით დაუჯდებოდა და საუბარით ართობდა.

— ფრთხილად იყავით, არაფერი გადამტებით გიერგილი, — თქვენი მიზეზით მას რაიმე ევნო, ცოცხალი ვერ გადამირჩებით...

— გიერგილი სადა? — იდნავ შემკრიალი მეორე დაპირის გადამტებით გიერგილი მინი იყავით, არაფერი გადამტებით...

— ხორავა გიერგილი მინი იყავით გიერგილი მინი იყავით, არაფერი გადამტებით...

— საშინელების გაგონებამ გიერგილის გონიერი მინი იყავით, არაფერი გადამტებით...

მისი პატრონი სახლიდან მიღიოდა, უფრო ის ჯეონდა სინანულად, რომ თან გაჰყებოდა ეს სანატრელი იარაღი.

ბასკაია თითქო მიუსვდა გულისტკი ვილის და მედედათ უთხრა:

— როცა სამშეგილებრივ უკვეტებოდა თოფს შენ მოგცემა.

ჯატუს თვალებზე ნინარულმა განელვა მაგრამ მაშინვე ეპვე გადაეკეთება სანამ უ

„ლიტგაზეთი“ სამეგრელოს რაიონებში

უკვე აღვინშეთ სამეგრელოს რაიონების ჭინ-სულა „ლიტგაზეთის“ გავრცელების საქმეში. ამ გარემოებას კიდევ ხაზი უნდა გაუსცათ.

ჩვენი განვითარების უკეთი რაიონი თავის დროის და სისტემატურად იღებს ადგილზე ჩა-სულა ტირაზი არსად არ ჩება გაუსაღებელი. ზოგიერთ რაიონების კიოსკებიდან მცითხველთა საყვედურებებზე აგებულ მოთხოვნილებებს უფრე-ბენ ექსპერიტის ტირაზის გადიდების შესახებ.

უახლოების მცითხველა დანორტერესებული უნდა იყოს, რომ „ლიტგრატურული გაზეთი“ ფართო მობარების საგანად გახდეს, მშრომელი მოსახ-ლების ფართო ფენებს სწოდებოდეს, მას კა-დეს მუდმივი მცითხველი. ამის მიღწევა კი შე-საძლებელია წლიური ხელისმომწერის საშუა-ლებისა.

სენაკის რაიონში ხელისმომწერთა საქმარდ სა-გრძნობი რაოდენობა შეიძინა: ამ რაიონში ჩვე-ნი განვითარებას და მის ირგვლივ მცითხველთა მასების დარამებას ხელმძღვანე-ლობი ათწლების მასწავლებლი ტრიტონ გა გა გ დ დ ა ვ ა. განზრახულია რაიონში კიდევ ასწიონ ხელისმომწერთა რიცხვი.

სენაკები ხელისმომწერით არ კმაყოფილდებიან, მათ სურა დარამები ჩვენი განვითარებით.

ხელთა მასა, შეაჯამონ მათი აზრი გაზეთის გარშემო. ამიტომ დეკემბერში ემსადებიან მცით-ხველთა კინფერენციის ჩასატარებლად.

ჭველი აბაზა სოფელია აბაზის რაიონში. სო-ფელია და 93 ხელისმომწერი გვაცას. ამ საქმეს მეთაურობს თავის სოფელში მასწავლებელი ბინდონ კე შე ლ კ ვ ა. მას კარგად ესმის, რომ გაზეთის გავრცელების საქმეში გარტო ხელის მოწერა არ კმიტა. იგი ყოველთვის კონტროლს უწევს იღებს თუ არა ხელის მოწერი გაზეთს და გვატრამინებს მიუღებლობის ყოველ კერძ შემთხვევას.

ზუგდიდის პედტექნიკის II კურსის სტუდენტები ც ტ უ ც უ რ ი ა ს მიზნად დასახავს აღნიშ-ნულ ტექნიკუმის არც ერთი სტუდენტი არ დარ-ჩეს განვითარების გარეშე.

წლენჯიის რაიონში გ. შანა ვას ხელის მოწერთა რიცხვი 200-დე აუყვანია. ასეთივე სურათია სამეგრელოს დანარჩენ რაიონებშიც. ზემოდალიშნული ფაქტები ნათლად მოშომ-ები თუ რა დიდი მიშველობა აქვს საზოგა-დოებრივ ორგანიზაციებს განვითარების ტრიტონ გა გ გ დ დ ა ვ ა. განზრახულია რაიონში რიცხვი.

სენაკები ხელისმომწერით არ კმაყოფილდებიან, მათ სურა დარამები ჩვენი განვითარებით.

საკუთარი რეპრტარისათვის

მუშა-ახალგაზრდობის თეატრი ზაფ-ხულის პერიოდში იმყოფებოდა სოფ. გელათში, სადაც მიმდინარეობდა სამო-სწავლო ხასიათის მუშაობა და ახალ სეზონისათვის სამშადისი.

ქველი რეპრტუარში შეტანილი პრუ-ტის „ოთორმეტი გმირი“ კორნეიჩის „ესკადრის დალუპვა“ და კირშონის „საუცხოო შენანდობი“. ორიგინალურ პრესებიდან თეატრს განზრახული აქვს დადგას კ. კალ ბ რ ი ს პირს „უკანასკნე-ლი აზნაური“.

ერთი ორიგინალური პიესით თეატრი ფონს ვერ გავა. მარტო თარგმნილ და გადმოკეთებულ პიესებით თეატრი ვერ გაიზრდება. იგი თავის რეპრტუარს უნდა

აგებდეს აგრეთვე აღგილობრივ ორიგი-ნალურ მასალაზე. თეატრის ხელმძღვანე-ლებმა სათანადო ინიციატივა უნდა გა-მოიჩინონ. საქართველოს მუშა-ახალგა-ზრდობის თეატრმა უნდა შექმნას ახალი ორიგინალური რეპრტუარი, მათ უნდა აღზარდოს საკუთარი დრამატურგები.

ბათა ქექის ტიპი ნახატი გ. თოიძის

დით, ბუნტის თვად გვაცადებდენ“ (გვ. 222) მაგრამ პოლიტიკურ საქმიანობაშიაც ბათა ნა-ცარებების სახისა და მართალი, იგი ასისთავადაც არის არჩეული, მაგრამ თავის მე-ტირობას აქცი არ სტრესს. მიტინგზე არვე-დარევს გამოიწვევს, პროაგანისტებს საქმეს გამოიწევს, ხალხს ეკლესიამ ხატე დასაფა-ცებით და წარმონა მარტინის, მარტინი უცულ მიტინგს, მარტინიურ მიზნით და დემოშით დაათვავებს: მამასალისის სახლში ამბოხებულები, ბათას ჩა-გონებით, ღვით თ სახეს კვერებს მიუსტებდებან და პორტუგულ სიმორიალეს მიეკუთნი. ასე იღებს რათა მონაწილეობას გამართავისულებ-დები მომრაობაში.

5. ჩვენი და ასე რომ გავყეოთ, ბათა ქექია გასესა ხასიათის ისეთი თვალი და მოქცეული და მოქმედებით, რომელსაც საზოგადოებრივ არასასარგებლობა უნდა დაუმდინოს. ბათა საზოგადოებრივ მანება არინა სარინგება, მისუბავადაც ამისა ატრის შუკარს თავისი ტაბა. ისე, როგორც ხალხს უყვარს ნა-ცარების ტიპი, კვალდაკვალ მისდევს აგრიორი და დაუდგა სიბრძების გარებაზეთ“ (გვ. 13).

საერთოდ, ქურდობა ბათას იდეალად გადაუქ-ცვია, სამოვნებით იგონებს თამშეც დანერ-ლიას — პროფესიულ ცხრის ქურდს, აღრცებული მისი სხარი მოქმედებით ამ გარები და დაუდგა საზოგადოებრივი მანება არინა სარინგება, მისუბავადაც ამისა ატრის შუკარს თავისი ტაბა. ისე, როგორც ხალხს უყვარს ნა-ცარების ტიპი, კვალდაკვალ მისდევს აგრიორი და დაუდგა სიბრძების გარებაზეთ“ (გვ. 13).

საერთოდ, ქურდობა ბათას იდეალად გადაუქ-ცვია, სამოვნებით იგონებს თამშეც დანერ-ლიას — პროფესიულ ცხრის ქურდს, აღრცებული მისი სხარი მოქმედებით ამ გარებაზეთ“ (გვ. 13).

საერთოდ, ქურდობა ბათას იდეალად გადაუქ-ცვია, სამოვნებით იგონებს თამშეც დანერ-ლიას — პროფესიულ ცხრის ქურდს, აღრცებული მისი სხარი მოქმედებით ამ გარებაზეთ“ (გვ. 13).

5. ჩვენი და ასე რომ გავყეოთ, ბათა ქექია გასესა ხასიათის ისეთი თვალი და მოქცეული და მოქმედებით, რაიონშიანი საქმიანობაშიაც ბათა ნა-ცარებების სახისა და მართალი, იგი ასისთავადაც არის არჩეული, მაგრამ თავის მე-ტირობას აქცი არ სტრესს. მიტინგზე არვე-დარევს გამოიწვევს, პროაგანისტებს საქმეს გამოიწევს, ხალხს ეკლესიამ ხატე დასაფა-ცებით და წარმონა მარტინის, მარტინი უცულ მიტინგს, ხაშლის და დემოშით დაათვავებს: მამასალისის სახლში ამბოხებულები, ბათას ჩა-გონებით, ღვით თ სახეს კვერებს მიუსტებდებან და პორტუგულ სიმორიალეს მიეკუთნი. ასე იღებს რათა მონაწილეობას გამართავისულებ-დები მომრაობაში.

4. ავტორის და ასე რომ გავყეოთ, ბათა ქექია გასესა ხასიათის ისეთი თვალი და მოქცეული და მოქმედებით, რომელსაც საზოგადოებრივ არასასარგებლობა უნდა დაუმდინოს. ბათა საზოგადოებრივ მანება არინა სარინგება, მისუბავადაც ამისა ატრის შუკარს თავისი ტაბა. ისე, როგორც ხალხს უყვარს ნა-ცარების ტიპი, კვალდაკვალ მისდევს აგრიორი და დაუდგა სიბრძების გარებაზეთ“ (გვ. 13).

ამგარად, ბათა ქექია სახით ავტორის ბუნტის თვად გვაცადებდენ“ (გვ. 222) მაგრამ პოლიტიკურ საქმიანობაშიაც ბათა ნა-ცარებების სახისა და მართალი, იგი ასისთავადაც არის არჩეული, მაგრამ თავის მე-ტირობას აქცი არ სტრესს. მიტინგზე არვე-დარევს გამოიწვევს, პროაგანისტებს საქმეს გამოიწევს, ხალხს ეკლესიამ ხატე დასაფა-ცებით და წარმონა მარტინის, მარტინი უცულ მიტინგს, ხაშლის და დემოშით დაათვავებს: მამასალისის სახლში ამბოხებულები, ბათას ჩა-გონებით, ღვით თ სახეს კვერებს მიუსტებდებან და პორტუგულ სიმორიალეს მიეკუთნი. ასე იღებს რათა მონაწილეობას გამართავისულებ-დები მომრაობაში.

5. ჩვენი და ასე რომ გავყეოთ, ბათა ქექია გასესა ხასიათის ისეთი თვალი და მოქცეული და მოქმედებით, რაიონშიანი საქმიანობაშიაც ბათა ნა-ცარებების სახისა და მართალი, იგი ასისთავადაც არის არჩეული, მაგრამ თავის მე-ტირობას აქცი არ სტრესს. მიტინგზე არვე-დარევს გამოიწვევს, პროაგანისტებს საქმეს გამოიწევს, ხალხს ეკლესიამ ხატე დასაფა-ცებით და წარმონა მარტინის, მარტინი უცულ მიტინგს, ხაშლის და დემოშით დაათვავებს: მამასალისის სახლში ამბოხებულები, ბათას ჩა-გონებით, ღვით თ სახეს კვერებს მიუსტებდებან და პორტუგულ სიმორიალეს მიეკუთნი. ასე იღებს რათა მონაწილეობას გამართავისულებ-დები მომრაობაში.

5. ჩვენი და ასე რომ გავყეოთ, ბათა ქექია გასესა ხასიათის ისეთი თვალი და მოქცეული და მოქმედებით, რაიონშიანი საქმიანობაშიაც ბათა ნა-ცარებების სახისა და მართალი, იგი ასისთავადაც არის არჩეული, მაგრამ თავის მე-ტირობას აქცი არ სტრესს. მიტინგზე არვე-დარევს გამოიწვევს, პროაგანისტებს საქმეს გამოიწევს, ხალხს ეკლესიამ ხატე დასაფა-ცებით და წარმონა მარტინის, მარტინი უცულ მიტინგს, ხაშლის და დემოშით დაათვავებს: მამასალისის სახლში ამბოხებულები, ბათას ჩა-გონებით, ღვით თ სახეს კვერებს მიუსტებდებან და პორტუგულ სიმორიალეს მიეკუთნი. ასე იღებს

